

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 05/03/2026.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 360: TRÁI VỚI TỰ TÁNH THÌ NHẤT ĐỊNH ĐOẠ LẠC

Trên Kinh Phật nói: “***Tự tánh vốn dĩ là thuần tịnh, thuần thiện***”. Tương ứng với tự tánh chính là tương ứng với thuần tịnh, thuần thiện. Chúng ta làm trái với tự tánh thì những việc làm đó sẽ tương ứng với ác pháp, vậy thì nhất định sẽ khổ đau, đoạ lạc. Hiện tại, rất ít người làm những việc chúng ta đang làm nên mọi người cảm thấy rất lạ.

Thủ tướng đã từng nói: “*Lương y như từ mẫu, không có người Mẹ nào nhận phong bì của con*”. Người xưa nói: “*Nhất tự vi sư, bán tự vi sư*”. Một chữ cũng là Thầy, nửa chữ cũng là Thầy. Người Thầy được tôn xưng như Cha Mẹ, vậy Cha Mẹ nào mà lấy tiền của con! Thời xưa, chỉ có hai người được phép gọi tên cúng cơm của người khác, người thứ nhất là Cha Mẹ, người thứ hai là Thầy Cô. Thầy Cô được kính trọng như Cha Mẹ. Ngày nay, chúng ta chỉ làm theo lời người xưa đã làm, làm theo lời người xưa dạy nhưng mọi người cảm thấy những việc chúng ta làm rất lạ. Từ ngày xưa đến nay, những người Thầy ở thế gian hay xuất thế gian đều là những người tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến. Ngày trước, khi học trò không có cơm ăn thì người Thầy nấu cơm cho học trò. Những việc làm này xuất phát từ tình yêu chân thật của người Thầy, người Thầy giống như là Cha Mẹ. Ngày nay, nhiều người cảm thấy những việc này rất lạ!

Ngày nay, một số trường mời diễn giả đến và phải trả hàng chục triệu tiền diễn thuyết, chi phí di chuyển, ăn ngủ cho diễn giả. Người của hệ thống chúng ta đến các trường chia sẻ hoàn toàn miễn phí, thậm chí chúng ta mang quà đến tặng các trường. Gần đây, chúng ta tặng hơn 100 suất rau thủy canh cho một ngôi trường, mọi người rất ngạc nhiên. Việc này rất đơn giản, dễ hiểu nhưng nhiều người không hiểu. Những việc làm này là thuận với tự tánh. Chúng ta làm trái với tự tánh thì chúng ta sẽ đau khổ, sẽ cạnh tranh, đấu tranh và sau cùng là chiến tranh. Nếu người thế gian đều yêu thương, quan tâm, sẵn sàng giúp đỡ nhau thì sẽ không có sự cạnh tranh. Chúng ta luôn sẵn sàng tặng cho nên người

khác không cần cạnh tranh, tranh giành với chúng ta. Mọi thứ ở thế gian vốn dĩ đều là để tặng cho. Tất cả những thứ chúng ta làm ra là để tặng, để phụng hiến. Mọi người chưa quen với việc này thì dần họ sẽ quen. Người thế gian quen sống trong môi trường cạnh tranh, đấu tranh, chưa quen với môi trường mà mọi người chỉ tặng cho, chỉ hy sinh phụng hiến.

Trong cuốn *“Những tấm gương đức hạnh”* có rất nhiều tấm gương tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến, trong tâm họ chỉ có quốc gia, dân tộc, không có tư lợi. Đây là mọi người đã thuận theo tính đức. Người ngày nay thuận theo tập khí xấu ác nên họ cảm thấy những việc chúng ta làm rất lạ. Ngày nay, mọi người tích cực làm ra vật chất để bán trong khi đó, chúng ta tích cực làm ra mọi thứ để tặng. Ngày trước, ở Sơn Tây, có một cụ bà gần 80 tuổi ngạc nhiên hỏi tôi: *“Mọi người làm chỉ để tặng, không bán à? Nếu làm chỉ để tặng thì lấy đâu ra để cho?”*. Tôi nói: *“Bà nhìn thấy các vườn rau vẫn đang xanh tốt mà!”*.

Hôm trước, khi tôi đến Tây Ninh, tôi ghé thăm một người bạn, họ vừa nhận được rau từ Đà Lạt gửi xuống, tôi mang tặng thêm cho họ hai túi rau. Sau hàng chục năm, tôi mới ghé qua nhà họ nhưng họ gần như không chuẩn bị bất cứ một thứ gì, tôi mang xôi của mình ra để ăn.

Hòa Thượng nói: *“Ngày nay, phần lớn người thế gian khởi tâm động niệm đều là “tham, sân, si, mạn”. Trong xã hội ngày nay mấy người là không tham tài, không ham sắc, không ham danh, tham ăn, ngạo mạn, ngu si. Xung quanh chúng ta mọi người đều có tâm cảnh như vậy”*. Có người thắc mắc, vì sao Hòa Thượng nói mọi người ngu si. Người làm trái với quy chuẩn, quy tắc, thậm chí làm trái pháp luật thì là người ngu si. Người làm trái với tự tánh thì nhất định sẽ đau khổ,ọa lạc.

Hòa Thượng nói: *“Thiện tâm thì cảm được thiện cảm, ác tâm thì cảm được ác báo. Tâm tham, sân, si, mạn thì lời nói, hành vi cũng là tham, sân, si, mạn vậy thì chắc chắn không phải là người có trí tuệ. Tâm tham, sân, si, mạn thì lời nói, hành vi nhất định cũng là tham, sân, si, mạn. Người khởi tâm động niệm là tổn người để lợi mình thì đời sau nhất định sẽọa vào tam đồ, ác đạo, người như vậy thì có phải là người thông minh không? Nhân quả báo ứng không hề sót lọt”*. Cho dù là nhỏ như một mảy bụi cũng không lọt qua nhân quả.

Hòa Thượng nói: **“Có người nói, xã hội hiện đại, tâm mọi người đều là bất thiện nếu chúng ta dùng tâm thiện thì sẽ không thể không bị liên lụy, vậy làm sao có thể tránh? Người ta dùng ác tâm thì đó là việc của họ, họ sẽ phải mang nghiệp. Chúng ta dùng thiện tâm thiện hạnh thì nhất định sẽ có biệt nghiệp”**. Trên Tịnh Độ Kinh nói: **“Thế gian không phải là chốn dễ đùa”**. Chúng ta vẫn ngày ngày muốn đùa giỡn với thế gian. Chúng ta không tham nhiều nhưng vẫn tham ít. Hòa Thượng nói: **“Có mấy ai mà không tham tiền, có mấy ai mà không tham sắc, có mấy ai mà không tham danh, có mấy ai mà không ngạo mạn”**.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Lăng Nghiêm” Phật nói rất rõ ràng, nghiệp lực có cộng nghiệp và biệt nghiệp. Cộng nghiệp là nghiệp mà mọi người đều có. Chúng ta có cộng nghiệp với thế gian này nên chúng ta mới đến đây. Biệt nghiệp là nghiệp của mỗi cá nhân riêng biệt. Mỗi người khởi tâm động niệm, hành động tạo tác hoàn toàn khác biệt vậy nên tạo ra biệt nghiệp. Trong đời này, chúng ta không dễ dàng gặp được giáo huấn của Phật Bồ Tát. Nếu chúng ta có thể y giáo phụng hành theo giáo huấn của Phật Bồ Tát thì đó chính là biệt nghiệp của chúng ta. Biệt nghiệp của chúng ta hoàn toàn khác biệt với biệt nghiệp của người khác”**. Người thế gian thuận theo tập khí xấu ác, làm những việc trái với tự tánh thì họ có biệt nghiệp của họ. Chúng ta nghe theo giáo huấn của Phật Bồ Tát của Thánh Hiền thì chúng ta có biệt nghiệp của mình.

Hòa Thượng nói: **“Giáo huấn của Phật quan trọng nhất là Mười Thiện. Đây là pháp căn bản. Phật dạy chúng ta không sát sanh, ngay đến ý niệm, lời nói tổn hại chúng sanh chúng ta cũng không được có”**. Chúng ta không được nói lời nói tổn hại chúng sanh. Có những người quảng cáo thuốc trừ sâu, thuốc diệt mối, họ có được chút tiền nhưng lời nói của họ khiến người khác giết hại chúng sanh, nhân quả của việc này vô cùng lớn. Khi nhân quả đến thì họ mới khiếp sợ.

Hòa Thượng nói: **“Khởi tâm động niệm của chúng ta phải ái hộ, lợi ích chúng sanh, nhất định không tổn hại chúng sanh”**. Vừa qua, chúng ta trồng rất nhiều rau bắp cải, su hào, súp lơ để tặng mọi người. Nếu vườn rau có một chút sâu thì chúng ta di chuyển chúng qua khu vực dành cho chúng. Hàng xóm

ngạc nhiên không hiểu tại sao rau chúng ta trồng lại phát triển xanh tốt, không có sâu rầy phá hoại. Chúng ta không dùng ác tâm, ác hạnh để hại sâu bệnh thì năng lượng, từ trường chúng ta phát ra cũng cảm được chúng.

Hòa Thượng nói: *“Người khác hủy báng, nhục mạ chúng ta thì chúng ta cũng cảm thấy như không có việc gì, không có tâm sân hận. Chúng ta chẳng những không có tâm báo thù mà còn thương xót họ, vì họ có tâm hạnh này thì nhất định ngay trong đời này họ sẽ khổ đau. Tại vì sao chúng ta phải thương xót họ? Vì họ không biết những việc làm của họ là trái với tự tánh, tính đức, họ đang làm theo tập tánh và chắc chắn sẽ phải nhận khổ đau”*. Hòa Thượng từng nói: *“Có mấy người không ngu si”*. Đây không phải là Hòa Thượng mắng người mà Hòa Thượng nhắc nếu chúng ta làm những việc làm ngu si thì chắc chắn sẽ đau khổ, đọa lạc.

Hòa Thượng nói: *“Bổn tánh của mỗi người là vốn thiện. “Tự tư tự lợi”, “tham, sân, si, mạn”, ta và người, thị phi, nhân ngã là bất thiện, ở trong tính đức không có những điều này. Ta làm theo những thứ này là trái với tính đức, chúng ta làm trái với tính đức thì nhất định đọa lạc. Tự tánh vốn dĩ không có “tham, sân, si, mạn”. “Tham, sân, si, mạn” là tập khí phiền não, nếu chúng ta không giác ngộ, không thể cải đổi chúng vậy thì chúng ta càng ngày đọa càng sâu, đời đời kiếp kiếp ở trong sáu cõi luân hồi, khổ không nói nên lời”*. Chúng ta đang tùy thuận theo tập khí xấu ác mà không tùy thuận theo tánh đức. Chúng ta được nghe Hòa Thượng, Thánh Hiền giảng giải một cách tỉ mỉ nên chúng ta thấu hiểu và rất vui làm theo, nhiều người thế gian không được nghe giảng một cách tỉ mỉ nên họ không thể hiểu.

Trước đây, tôi có một người bạn, lần nào gặp anh tôi cũng tặng rất nhiều quà, anh không hiểu tại sao tôi lại làm như vậy, anh nói: *“Nếu tôi hiểu thì tôi chết liền!”*. Tôi nói, từ từ rồi anh sẽ hiểu, nếu tôi giải thích ngay cho họ thì họ cũng không thể hiểu. Tôi thường xuyên tặng quà hàng xóm nên mọi người đã quen với việc này, họ nghĩ rằng tôi giàu nên tôi mới tặng quà nhiều như vậy. Họ rất đáng thương, họ không biết Phật đã dạy: *“Muốn có tiền tài thì phải bố thí”*. Chúng ta phải tích cực bố thí, bố thí đúng như pháp, thậm chí bố thí đạt đến *“tam luân không tịch”*. Bố thí *“tam luân không tịch”* là bố thí mà không thấy

người nhận, không thấy người cho, không thấy vật cho đi. Nếu chúng ta “*bố thí tam luân không tịch*” thì chúng ta sẽ có công đức.

Chúng ta bố thí tiền tài có tiền tài là việc đương nhiên, đây là việc rất nhỏ, giống như chúng ta trồng cây dưa thì được trái dưa, trồng cây đậu thì được trái đậu. Chúng ta bố thí pháp thì được trí tuệ, bố thí vô úy thì được khỏe mạnh sống lâu, đây cũng là việc đương nhiên nhưng chúng ta phải đạt đến bố thí “*tam luân không tịch*”. Điều này giống như Hòa Thượng nói: “***Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức***”. Việc tốt cần làm thì nên làm không phải vì lí do gì. Chúng ta bố thí cho một người không phải vì muốn người này trở thành người trung thành với mình, làm việc cho mình. Chúng ta có ý niệm này thì đã dụng tâm sai, chúng ta vẫn thấy mình, thấy người nhận và thấy vật đã cho đi. Hòa Thượng nói: “***Trong tự tánh không có “tham, sân, si, mạn”, không có “tự tư tự lợi***”. Nếu chúng ta hiểu được việc này thì phải chuyển đổi những tập khí này, nếu chúng ta không thay đổi được thì sẽ đọa lạc ngày càng sâu.

Giữa tâm cảnh, một người luôn sợ được, sợ mất, sợ hơn, sợ thua, luôn đấu tranh để dành lợi và một người luôn cho đi thì chúng ta chọn tâm cảnh nào? Hôm trước, người trong hệ thống của chúng ta đến Đà Nẵng chia sẻ, mọi người cảm thấy rất lạ vì chúng ta tự trả chi phí ăn uống, đi lại, tặng quà, tặng tiền cho họ. Họ muốn hiểu nhưng không thể hiểu, đó là vì họ chìm đắm trong “*tham, sân, si*”, “*tự tư tự lợi*”. Có những người cảm thấy lạ nên họ điều tra xem nguồn tiền của chúng ta có hợp pháp hay không. Nếu thứ gì chúng ta làm được thì tự cố gắng nỗ lực làm, bắt buộc dĩ chúng ta mới phải mua từ bên ngoài. Rất nhiều những sản phẩm do người của chúng ta nỗ lực làm ra.

Hôm trước, tôi đi tặng rau, tôi nhìn thấy họ có những chiếc thùng cũ nên tôi xin. Chúng ta có rau và rất nhiều thứ để tặng nhưng không có thùng để đựng. Các vườn rau ở Hòa Phú, Tây Ninh, Sơn Tây đều làm ra để tặng. Một số Thầy Cô đến dạy lớp Kỹ Năng Sống tự lái xe, tự đổ tiền xăng, tự trả phí cầu đường. Từ thành phố Hồ Chí Minh đến Vĩnh Long phải đi qua cao tốc Trung Lương, phí cầu đường khoảng hơn 200.000vnd. Đây đều là các Thầy Cô tự nguyện phát tâm xin được làm. Mọi người tự phát tâm làm vì càng làm thì càng cảm thấy vui. Thay vì đi ăn, đi chơi, đi nhậu, mọi người dùng tiền để làm lợi ích cho người, giúp ích cho cuộc đời. Người thế gian làm gì cũng muốn được trả tiền,

trả chi phí máy bay, ăn uống, thậm chí, có người đi họp cũng muốn được tặng phong bì, có người xin thêm hóa đơn để được cơ quan thanh toán thêm tiền. Nếu chúng ta làm lợi ích cho quốc gia là chúng ta cúng đường quốc gia. Nếu chúng ta làm lợi ích cho cộng đồng xã hội là chúng ta cúng đường cho cộng đồng, xã hội. Nếu những việc làm này lợi ích cho các Thầy Cô giáo thì chúng ta đang cúng đường Thầy Cô giáo. Nếu chúng ta khởi được tâm này thì chúng ta làm việc gì cũng cảm thấy nhẹ nhàng.

Trước đây, tôi nghĩ đến việc lắp điện năng lượng mặt trời, nếu điện dư ra thì tôi sẽ tặng, sẽ hòa vào lưới điện của nhà nước, đây là bổn phận của mỗi công dân. Nếu ai cũng có ý niệm cho đi thì hoàn cảnh sống sẽ tốt đẹp như thế nào! Nhiều người luôn có ý niệm tư lợi, chỉ muốn chiếm lợi về mình, nếu nhiều người có ý niệm như vậy thì hoàn cảnh xã hội sẽ ngày càng trở nên xấu. Người xưa đã nói, nếu người người đều tranh nhau lợi ích thì xã hội sẽ gặp nguy. Nếu người người đều hy sinh phụng hiến, biết nghĩ cho người thì hoàn cảnh sống sẽ vô cùng tốt đẹp.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta, nếu khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm của chúng ta trái với tự tánh thì nhất định sẽ đọa lạc. Tự tánh là bản thể của tất cả chúng sanh, tự tánh vốn dĩ là thuần tịnh, thuần thiện. Những việc chúng ta làm phải thuận với tự tánh. Mọi người cảm thấy lạ vì chúng ta chỉ làm những việc cho đi, không tính toán, làm xong việc thì chúng ta tự di chuyển về nhà của mình. Mùa hè này, chúng ta tiếp tục tổ chức các trại hè, làm xong việc thì các Thầy Cô tự di chuyển về để ngày mai tiếp tục công việc. Chúng ta làm mọi việc mà không cần họp bàn. Trước đây, có Sư Thầy nói, ngay đến tiền vé máy bay để Thầy Cô di chuyển đến, nhà chùa cũng không đủ tiền để trả. Chúng ta làm mọi việc một cách tự động, tự phát vì chúng ta cảm thấy chân thật có niềm vui!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài
liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*